

ՀԻՆԳԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ 1.

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՅՈՒՆԻԱՐ 31.
1870.

Ա. Զ. Գ. Ա. Յ. Ի. Ն., Բ. Ս. Ն. Ա. Ս. Ի. Բ. Ս. Կ. Ա. Ն. ԵՒ Գ. Բ. Ս. Գ. Ի. Տ. Ա. Կ. Ա. Ն.

ԱՆՅԵԱԼ ԵՒ ՆԵՐԿԱՅ ՏԱՐԻՆԵՐ

Նոր տարի միևս շնորհաւորելու բազմը կ'աւնենայ այսօր ամառվերթա իւր բաժանորդաց, խաղաղ և անգորր կեանս մաղթելով, կը յիշեցնէ իւր ընթերցողաց անցելոյն անցից նշանաւորներն յիշելու ամենօգտակար պարտականութիւնները, որոնք ոչ միայն մեծամեծաց ինչպէս կ'ըսեն երբեմն ի մաստունք, այլ նաեւ հանրութեան օգտամաստց կ'ըլլան, եթէ ու զին անոր մէ օգուտ մը քաղելու ձեռնարկել:

Եթէ չըջան չսոնայր երկրագունդը, պիտի չըլլային արդեօք այս նոր ժամերն ու ժամանակները, և պիտի մնայինք կամ մշանջենաւոր գիշերոյ մը մութին մէջ և կամ երկայն ցերեկուան մը լուսոյն մէջ, որոնց մին անշուշտ

փափաքելի թէպէտ և չաւերու և միւսն խորշելի. 'ի վերոյ այս ամենայնի չէինք գիտեր սառցապէս կամ միայն մնալ և կամ միւսոյն օգուտը. սակայն այսօր ահաւատիկ այս երկու ծայրից միջակէտը բնութեան արարչէն պարգեւ ընդունած կը թաւալեմք երկայն և անհուն ժամանակի մէջ երկրագնդիս շրջանները ջափեալ:

Ժամանակի փոփոխութեամբ կը յիշեմք նաեւ մեր փոփոխականութիւնը սակայն չեմք փափաքած մինչեւ ցարդ և կամ չեմք գիտեր փափաքիլ որ մեր սղ փոփոխութիւնները մեզ ճանօթ կարգի մը կամ սահմանի մը տակը դրուած բլաց, որպէս զի ինչպէս կը դիտնամք արեգական շրջան

տունուին, այս ինչ դժի վրայ այն ինչ տուուր խաւարումի. գիտնամք նաեւ մեր փոփոխութիւնը, որ աւուր ինչ պիտի ներկայանան մեր առջեւ, և ինչ անցքեր և նեղութիւններ պիտի անցնին դարձեալ մեզմէն և առ հասարակ մարդիկներէն :

Սիշտ զգացմանց զարթուցիչ է նոր մը հնոյն քով. ունի այնպիսի ազդեցութիւն մը որ կը խորհեցնէ սակաւ ինչ հնոյն վրայ. ահա քեզ հին տարւոյ վերջին ամիսն անցեալ նորոյն առաջինն սկսեալ, որով կ'ստիպուիմք անշուշտ աչքէ անցունելով յեղյեղել մեր հինը և նկատել նորը :

Մեծամեծք ազգաց իրենց համար ինքնին թող խորհին իսկ փոքրագոյնք որոնց կարգը դարձեալ մերս հայկազնեան սերունդ Հայ Ազգ. թող իւր վրայ առանձինն խորհի. որովհետեւ օգնութեան առաջին զօրութիւնն իր մէն կ'ըլլայ և ոչ օտարէն, Մեր թերին մենք կրնանք խորհիլ մեր պակասը մենք պիտի լեցնենք :

Վնկճատ նկատելու ենք որ հին աւտենին բաղդատութեամբ մեզմէ շատ աւելի դժբաղդ ազդեր եւս կը գրտնուին մինչեւ անգամ մեծամեծ ազգաց անուաններ որոնք առաջնութեան պատուով կը յիշուէին հին յիշատակարանաց և հնոխօսութեանց էջերու մէջ, այսօր անոնց անուանակիր և ոչ մէկ անհատ կը տեսնենք մէջ տեղը : Պայծառ անուաններ ժամանակին փրատակացը տակ կը հեծեն. հնութեան ատենի գալարափողներու կեցցէից արձագանգներն այսօր ինչպէս լսեն ահանջներն բուերու կուկու ին մէջ, և չհառաչեն ոգիները սրտերու տոչորիչ տագնապաւը : Մհ ժամանակ, ինչէր անցուցիր :

Դարձեալ յուսահատ ալ նայելու չենք մեզմէ յառաջ դանուած ազդե-

րուն որոնք իրենց ջանիւքն ու աշխատութեամբ յառաջացած ժամանակին բարիքները կը վայելեն : Մեծամեծ ազգեր ներկայիս մէջ տերութեամբ հանդերձ, որոնց անուանը չյիշեր հնութիւր պայծառութեամբ կը հռչակուին այսօր իրենց գործերով բոլոր երկրագունտին մակերևոյթին երեսը : Մարդկութեան իսկական պատիւն, ընկերութեան սքանչելի ու անհրաժեշտ սպամանը նոր կը գտնեն գործադրութեան պատիւը աշխարհիս զանազան կողմերը նոյն ինքն մարդոց մէջ : վերջին ժամանակացս մէջ մեծ տերութեանց և իշխանութեանց մեծագործութիւնը պիտի յիշատակուի գերութեան բարձումը. գերութեան որուն տգիտութենէն յորդորուած էր բնազդումը և անոր խաւարէն մղուած : Հնոյն վարենի Ամիրիգան նորոյս քաղաքակաւնայեալ աշխարհն է իւր ընթացիւք և քաջութեամբ : Ապառաժուտ Աբաբիան բարբեր ու երջանիկ հող իւր բնակչացը : Ստորածին Ագիպտոսը շաքարեղէգն կը բուսցնէ նորա տեղը : Ասիոյ մեծ մասը նահապետական սուլթանութեամբ և հիւրասիրութեամբ իւր հացը կը տարածէ Աբրապաղեոյն առջեւ աննախանձ, իւր բերքն ընկերին չինայելով : Մարդկան անմերձ չե նացին կամաց կամաց իւր դռները կ'ըլկի բանալ օտարին : Ի՞նչու երկար կը քալեմք. բռնաւոր ոգիներու տեղ կը թագակալեն համատարած աշխարհի վրայ ընկերութեան յարգը պահելով Աստուծոյ տաճարացեալ ոգիներ. կը գահակալեն թագաւորներ՝ որոնք իւրաքանչիւր իրենց ժողովրդեան սրտերու մէջ կը հիմնեն նուիրական տաճարներ. տաճարներ, որոնց զանգաւ կը միշտ կը հնչէ նոցա կենացը : Մհ, ժամանակ ինչէր ցոյց տուիր :

Հեռի տեղեր չգնացած խօսիմք

մեր խոսել լիքը, Հայոց աղքատ չունի տե-
րութիւն իւր ազգութեանը մէջ, ու-
նի մեծ տերութիւն մը իրեն պահա-
պանն ու խնամող. (և այս ոչ միայն
մեք այլ բոլոր մեր հպատակակից ազ-
գերն) որ չը զանար իրեն երբէք և ոչ
ինչ, Փափաքած է միշտ իւր յառա-
ջադիմութեանը. իւր դպրոցներուն
ոչ միայն երբէք արգելք և խոչնդոտն
եղած չէ իւր ուսմանը մէջ, այլ նա մա-
նաւանդ եթէ երբէք պատահած ալ է
ուրիշներէ՝ բարձած, ձեռնտութիւնը
է և քաջալերութիւն տուած. նոյն իսկ
իւր ազգի ամեն անհատիցն հաւասար
խնամք ունեցած է և սորա անհատից
վրայ, զանազան հպատակ ազգեր ու
բոնք որ եւ է նեղութիւն մը կ'ունե-
նային, սա չունի երբէք վիշտ մը տաճ-
կատանի մէջ: Ասոր համար ճանաչե-
լով իւր բարեգործ տերութեան ե-
րախտիքը պէտք է բիւր շնորհակալու-
թիւն մատուցանէ երկնից, շինայելով
երբէք ջանք և աշխատութիւն իւր յա-
ռաջադիմութեանը, որով միայն պի-
տի կարողանայ ճանաչել իւր վայելածն
ըստ այնմ և աղօթել:

Աստուծոյ ամենակարող զօրութիւ-
նըն է որ իւր խորայելին վրայ կը հո-
վանացնէ: Անձին Աիւրոսի աջը, նոյնը
դարձեալ մեր խնամքը կը յանձնէ
թիւրքիոյ լիազօր իշխանութեան ձեռ-
քը, որ կարող է և նոյն իսկ փորձով
ցոյց տուած, որ միշտ մեր փափաքե-
լին կը շնորհէ մեզ:

Տերութեանս առ մեզ ունեցած
բարի հայեցումքը յոյս կուտայ մեզ
ամենայն ազգի ազգի բարութեանց
սպասել: Այլ ազգիս ալ մասնաւոր կրօ-
նական տեսչութիւնը հետզհետէ ա-
ռաջուանէ աւելի խոհմագոյն ան-
ձանց վիճակելով աւելի կը հաստատու-
ուի մեր յոյսը սպառայ բարիքներու:
զբօրինակ:

Վեհ. կաթողիկոսի ձեռնարկու-
թիւնները Ուուսաստանի մէջ. Հայ
մանկուոցն ձեռք կ'որկառելը, նոցա
համար չգտնուած տեղերը նոր 'ի նո-
րոյ դպրոցներ հաստատելու փոյթն
ու եռանդը, որ միայնակ պիտի պա-
րարէ նոցա ոգին և սիրտը բարի բա-
րի զգացումներով. ասոնց ամենէն ա-
ւելի գովելին պիտի ըլլայ էթէկը ջա-
նայ որ ազգայինք իրենց մէջ իբր բը-
նութիւն եղած, տրանջանքներն ու
ոչինչ համարելի խառնութիւններն
մէկդի թողուն այսուհետեւ. սովորին
գիտնալ թէ ձեռքերնին եղած այս
ինչ գործի մը հետեւութիւնն ի՞նչ է:

Ահոյր զոր պիտի նետէ կտաւագործը
մէկ թել եւս պիտի աւելցնէ՝ կտաւին
գլուխը. կամ թէ ձկնորսին կաթն
աւելի կ'որսայ ձուկն, եթէ ուռկանը.
Վասն զի (երբեմն կը պատահի այսպէս
ալ) եթէ կկոցին ծոցը թել չկայ պատ-
րաստի, դու եթէ այն խելացիներէն
ես ձգէ մէկ դի ամեն գործդ և հա-
րիւր մէկ ժամ նետէ ու նետէ, դար-
ձեալ չաւելնար կտաւը և ոչ կէս թել:
Իսկ եթէ թել ունենայ իւր ծոցը,
մէկ անգամ միայն եթէ նետես, նա
կը թողու իւր հետքը: Հազարաւոր
ձուկերուն մէջ կը նետէ ձկնորսն իր
կարթը և կ'որսայ միայն մէկ հատ մը.
դարձեալ կը նետէ ուռկանը ձուկ չու-
նեցող ծովուն յատակը, և չը կրնար
որսալ եթէ ոչ քարի խիճերը. մինչդեռ
ուրիշ անգամ ուրիշ տեղ կ'որսար ե-
րեսնաւոր և հարիւրաւոր մինչեւ կը
պատուէրալ որսի շատութեանէն ուռ-
կանին ծակերը: Ղշմարիտ է որ ամե-
նայն ինչ աշխատութեամբ միայն կը
գտնուի: Աշխատիր և կ'ուտես:

Վասնայէս Արուսաղէմի Ս. Պատ-
րիարք հայրը, չունի ուրիշ ընելք մը,
եթէ ոչ հոգայ կատարելապէս իւր
դպրոցը, ի լոյս ընծայէ ազգին հոգ-

Թիւնները յօգուտ նորա սերնդոցս ուսարագայ մանկաւոյն : Հերիք է որ իւր եսանդը կայ և իւր չափին հասած . պիտի պսակուի անշուշտ միաբանութեանս ալ անխոնջ ջանից միանալովը : Սինչեւ հիմակուան ապաստումներուն ու շանալուն միակ առիթն եղած է պարտուց ծանրութիւնը, զոր գիտեամեն որ թէեւ իրենք հեռի ըլլալով ներկայ չեն իրոց : Սա ալ յայտնի է ներկայ եղողներուն որ, պարտուց այսչափ ծանրանալէ ետքը դարձեալ դադարած չէ երբէք աշխատութիւնը, և իւր արդիւնքը վայելելու սկիզբն ըրած փոքր ՚ի շատէ, « Աշխատութիւն յաղթող է ամենայնի » Ա իրքիլիոսի այս ճշմարիտ սկզբունքը հարկուած մեր վերայ ալ պիտի ցոյց տայ իւր գործը : Ահա աստիկ անցեալ տարւոյն մէջ քանի մ' օրինակ հին ձեռագիրներ ՚ի լոյս ընծայեց տպարանը և կը խոստանայ դարձեալ նորոյս մէջ ալ հրատարակել ըստ կարի . միայն կը կարօտուիք որ Ազգիս ընթերցասիրութիւնն ու հրեմութեանց սերը աւելնայ ըստ որում տպագրութեան վաճառումը որչափ փոյթ յառաջ երթայ, այնչափ ալ տպարանի կարողութիւնը պիտի աւելնայ : Արտլ և արդիւնքն ալ ըստ այնմ հարկաւ պիտի յաւելնայ յօգուտ և ՚ի փառս լուծեան Ազգիս :

Վարձեալ ազգիս երբեմնակի յաջող և յարմար գործերն Ազգայնոցս սրտին բերկրութիւնն մը առթեցին : Շատնցունէ ՚ի վեր ազգայնոց խիստ շատերուն բերնի վկայած հայրն այսօր ահաւասիկ բոլոր ազգին հայրութեան գահը կը բարձրացնէ ժամանակը : Ի՞նչ պէս չուրախանայ սիրտ մը երբ իւր փախարը կատարուած տեսնէ : Տեսաւ և պիտի տեսնէ հետզհետէ, չունիալեցաւ իւր ընտրութեանը մէջ, և պիտի բարւոքին Աստուծամով իւր գոր-

ծերը իւր նորընտիր Ա . Պատրիարքի խորհրդոյ օրինաւորութեամբը և խոհուն անօրէնութեամբը, սորա ընտրութիւնը առաջին և երկրորդ անգամ այնպէս ուղիղ ելաւ որ մինչեւ ցայսօր ուրիշ իւր նախորդներու մտքին անգամ եկած չէր . իւր օգնական ընտրեց այնպիսի անձինք որոնք անշուշտ պիտի օժանդակին և կարենան օժանդակել ազգային անհրաժեշտ և պիտանի գործերու մէջ :

Պործոց մեծապէս արդելք եղող խնդիրները, պիտի վերնան անշուշտ և աղդիս մէջ յառաջագիտութիւն օրող ոգի կրօններու միանալուն, և այլոց ալ իրենց ընթացիւքը նոր օրինակ մը տարուն կարծիք չմնաց : Աղէկ բան մը կամ շատ ուշ կ'ըլլայ և կամ բողբոլմին դժուար, և այս դժուարութիւնը կը լուծուի երբ աշխատութիւնը կ'սկսի : Պատրիարքներն ի՞նչ ընեն երբ ժողովուրդը չգիտէր իւր ժամանակին յարդը և չուզէր գիտնալ : Ժողովուրդը չուզէր երջանիկ ըլլալ, Տեսութեան յանցանքն ի՞նչ է, Վարդ մը չգործէր որ վայելէ, մարդ մը ի՞նչ ընէ : Վանուկ չկայ մէջ տեղը, դաստիարակը որմ կանչէ, որմ սովբեցնէ, աշակերտին ականջը չտեր, քանի աստիճանի սղուայ, կանչէ, որ լսեցնէ : Աւ աշակերտն ինչու լսէ զուր տեղն աշխատելով քանի որ համազում է թէ իրեն չափ չաշխատողներն եւս կ'ապրին իրեն պէս : Օրդ աշխատութիւններն են որ կրկին արդիւնք կրնան յառաջ բերել, միայնակ և առանձին աշխատութիւն մը մէկ մարդու մը միայն կուտայ արդիւնք :

Ազգերու կարգը կը համարուի այսօր նաեւ Հայր . նախնեաց այն ջանքը որ խնամած է մինչեւ ցայսօր ազգութիւնը, մեծ պարտք համարելու եմք մեզ ազգին ներկայ որդիքս զայն գար-

ձեռք ազգաց կարգին մէջ թողուլէ զատ պատուաւոր ալ բնել ժամանակը չկորսնցնելով : Տարիները կ'անցնին , մեզ համար մեծ պատկառանք ըլլալու է որ նոր տարի բաժն ժամանակնիս անցեալին շահածնուս ուրախութիւնը չունենամք սրտերնուս մէջ : Աթէ այսպէս ըլլայ , արդէն հաստատուած պիտի սեպենք որ ապառաժներն ալ նոր տարիներ կ'անցունեն . վասն զի անոնք ալ երբեմն փոփոխութիւն կը կրեն . զորօրինակ կ'ըլլայ որ մարդիկ կը կոտորեն ջնջելու նպատակաւ , ծովը միշտ և անդադար շօշափելով իւր ալեաց կատաղութեամբը , և մաշելով երբեմն սորա յատակը , կ'ընդունի սիրով իւր անդունդին տակ անոր գըլրումը : Ահա բեզ փոփոխութիւն , որ իրմէն չէ :

Իսկ իրմէն եղած փոփոխութիւնը զոր մարդս կ'ունենայ , այն է որ սիրտերը կը բերկրեցնէ : Ինչպէս ըսենք թէ ճանապարհի մը վրայէն գետ մը կ'անցնի , որուն վրայէն անցնիլ ճանապարհորդին անհրաժեշտ է . և տարի մը յորդելով անցորդներուն մէկ քանին գետին յարձանքը տանի . մարդը զայս տեսնելով , որ կենաց վտանգ կ'ուտայ , այս վտանգին առաջին տանուլ խորհելով կամ կը դարձունէ ճանապարհն ուրիշ անցքով , և կամ գետոյն այն անցքին վրայ այնպէս պինդ կամուրջ մը կը հիմնարկէ , որ տարահովցնէ զինքը անվտանգ անցնելու : Աւ նոյն յորդութիւն վերատին պատահած ժամանակ կը տեսնէ որ անվտանգ անցոյց ժամանակին վտանգաւոր կէտը :

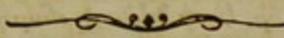
Ազգի բոլոր անհասաներն են որ կը կազմեն ազգ մը և ոչ գլխաւորներն առանձին . իւրաքանչիւր կարգի անհասն իր պարտքն ուղղապէս ճանաչելու է անոր կատարմանը փութալով : Այն անհաստ մը մահուան կանչուելով

Ազգը չմեռնիր , այլ գետ կենդանի է . և իւր գործերն ալ գործ : Անհաստ մը կամ երկու գործելով , ազգը գործած չըլլար , որ իւր գործերը կատարուին : Այսպէս և անհաստ մը կամ երկու շէ գործելով կամ ՚ի հակառակն ջանալով ազգը չգործած կամ յետադէմ և կորստեած չ'ըլլար , սակայն թերի կ'ըլլայ աշխատութիւնը , և զիւրին ու կատարեալ հետեւութիւն չկրնար ունենալ : Ախարան զօրութիւն և միաբան վայելչութիւն : Առաջ զօրութի , չարաչար վայելք և թշուառութիւն : Կրնայ ըլլալ որ մարդ մը առանձին ապրի անբնակ կղզւոյ մը մէջ , սակայն զուրկ է և չունի ընկերութիւն , և եթէ պէտք է ունենալ մարդուն վայելչ կեանք , պէտք է հնազանդիլ ընկերութեան պայմաններուն :

յամանակին նկատմամբ ազգիս ուրախացուցիչ մեծագոյն զօրութիւն մ' ալ դպրոցաց յտաւջադիմութիւնը պիտի ըլլայ : Այո , ուրախ սրտիւ կը լսեմք զանազան անդեր նոր ՚ի նորոյ դպրոցներ բացուիլը , սակայն ցաւօք կը լեցուիմք երբ կը յիշեմք թէ չունիմք դպրոցաց չափ ալ վարժապետներ : Անձկակարօտ կը սպասեմք վարժապետաց աւելնալուն , որոց թիւը գետ չափը գտած չէ մեր Ազգին մէջ , և կը փոխաբերեմք իրաւամբ . ըստ որում նոցա թիւէն կախումն ունի և աշակերտաց թիւերը , և որոց յառաջագիմութենէն ալ կը սպասեմք միայն ազգիս ապագային լուսաւորութիւնը : Օտնազան լրագրաց էջերու մէջ երբէք երբէք դպրոցաց աշակերտներու ոտանաւոր յօդուածները մեզի բերկրութիւն մը կ'առթեն , որոյ վերայ ուրախ պիտի ըլլան անշուշտ նաեւ ազգայինք : Զոգ չէ որ առաջին բերան սոցա գրութիւնները թերութիւն ունենան բաւական է որ սկսելովնին կամ

իրենց և կամ դաստիարակաց յառաջադիմութեան անզուսպ բաղձանքը կը յայտնեն : Հունտ մը որ փտած չէ դեռ, և իրեն մէջ ունի սերման զօրութիւնը, աներկբայ յուսալու է որ կըրնայ բերել մէկ հասկ մը, եթէ ունենայ սերմնացանն ու պաշտպանը :

Ահաւասիկ այն ուրախութիւնները աւետելով ազգայնոց կը մաղթենք յերկնից յաջողութիւն բոլոր ազգային գործոց և մանաւանդ Հայոց ամենապիտանի եղող սէրն ու միաբանութիւնը իւրաքանչիւր հայ անհատի համար առանձինն, և կը շնորհաւորեմք նոր տարին իրենց յուսալով զիւրութեամբ անցնել և զայս :

Յետագայ երկու յօդուածներն եւլըս տարեգլխոյն հանդիսին մէջ կարդացուած են Ստոն . դպրոցիս աշակերտներէն, զորս իրենց նախաստայրեք ըլլալուն թերութիւնը մէկդի առնելով, կը հրատարակեմք Սիօնի էջերուն մէջ ՚ի խրատոյցս աշակերտաց և յուրախութիւն այն ազգայնոց որոնք փափաք յայտնած են միշտ ամսաթերթիս էջերուն մէջ աշակերտաց դրչի արդիւնքն եզող տողեր տեսնել : Մանաւանդ Հնդկաստանէն կալկաթայի բնակիչ ոմանց բարեսիրտ և Ազգիս մարկուոյն յառաջադիմութեանը փափաքող ազգայնոց համար, որոնք խիստ շատ անգամ թախանձած են զմեզ այս տեսակ գրութիւններ (աշակերտաց գրութիւն) հրատարակելու համար :

Խօսքերը սրտի գաղտնեաց յայտնութիւնք են փափաքանաց կը հետևի աշխոյժ և եռանդ, ասոնցմով կը թելադրուի մարդ ՚ի գործել, գործին կը հետևել արդիւնք, որմէ կախեալ է մարդուս համար բերկրութիւն, երջանկութիւն և կեանք :

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻ ՍՐԲՍՁԱՆ ՀԱՅՐ

Ահա այսօր ժամանակը, որ յաւիտենականութեան և անհունութեան բուն պատկերն է, իւր շրջաններէն մին ևս անցելոյն վրայ աւելցուց պակսեցնելով ապագայէն, ահա հինը անցաւ այսօր, և ներկայն անոր յաջորդեց և որով բնութիւնն ալ մեզ նոր տարի մը եւս շնորհեց :

Այն, բնութիւնը կը շարժի այսօր իւր հաշիւը ճշդիւ կը տայ ամենակալ արարչին . ժամանակը անողորդ իւր գործը կը տեսնէ և իւր ընթացքը կը շարունակէ անդադար մէն մի խոչնդոտ արհամարհելով, բայց տեսնենք թէ՛ բնութեան այս շարժումը մարդկութեան վրայ ազդեցութիւն մի ունի : — Այն, անշուշտ մարդկութիւնը ընդհանրապէս խորին մտածման մէջ կ'ընկղմի, կը սկսի խորհել թէ՛ ահա կենացս շրջաններէն մին ևս պակսեցաւ, ժամանակը կեանքէս մաս մը ևս առնելով հետը կը տանի և ես ալ աւելի ևս կը մօտենամ ծերութեան, ուր նիւթական ուժը կը պակսի, քիչ մը եւս յաւիտենականին անողորմելի ատեանը, ուր բարոյականն ալ միտին կը պակսի, ուր գործել ոչ կարեմ, մուրանալ ամաչեմ, ինչ գործեցի անցելոյն մէջ, որոյ յիշատակութիւնը տակաւին մտացս մէջն է և որ քիչ մը առաջ ներկայ էր, շահեցայ թէ՛ մնասցի : Այն, մարդկութիւնը առհասարակ խոր քունէ մը կը սթափի, ծերրեքիտասարդը, մանուկը հաշույ կը նրստին, նախ իրենց աշխարհային գործոց հաշիւը կը սկսին տեսնել բնականապէս : Ահա ասով յայտնի կը տեսնուի բնութեան շարժման մարդու վրայ բրած ազդեցութիւնը :

Բայց տեսնենք թէ՛ բարոյականին համար ալ սյուքան հոգ կը տանի : Այս